

FRIHEDENS LYSDØGN

Tekst: Anne Vad 2019

1. Friheden bor i ideer,
der udspringer dér, hvor vi er,
så en horisont bli'r til flere.
For det er derude, det sker,
i tanke- og skabelsesrummet!
Alt nyt kommer klart for en dag.
Pist væk er alt skjult og formummet,
og tryghedens rumhavn lagt bag.

2. Friheden lyser i sproget,
som si'r, hvad vi elsker og tror;
som sender, når vejret er taget,
et solpanel formet af ord.
Med friheden til at fortælle
forløses det, sprogets minut.
Vi husker et blad på en nælde.
En banegård helt sønderskudt.

3. Friheden danser i kroppen,
som strækker sig smidigt og rundt
mod paradisæblet i toppen
et grenbøjet buesekund.
Den frie bevæg'ligheds gave,
på tværs, over grænser og skel.
Helt fri i den kosmiske have.
Helt fri til at være sig selv.

4. Friheden ånder i lysten,
i solhverv og midsommerbål,
i blikke mod månen og kysten,
og samværrets ildfulde skål.
I løfteraketter af hænder,
et men'skehavs bølgeomagi,
i stemmer fra dybet, vi kender:
Erindringens syngende vi.

5. Friheden er selve livet
med brændpunkt i tryghed og fred.
Og husk: Tag den aldrig for givet!
Det er som med stor kærlighed!
Sæt bloklys i vinduets karme.
Et minde får liv gennem dig,
et minde om tidsånd og varme
og frihedens lysdøgn i maj.

